

Kdo reši enega pogančka?

Veste li, mladi čitatelji, kje prebivajo črni zamorčki z belimi zobčki in kodrastimi laski? Afrika je njih domovina, tu živijo ubogi poganški zamorčki.

Pa morebiti si mislite, saj imajo tudi oni dobrega očeta in ljubo mamico. Da, tudi imajo starše, vendar njih starši še sami ne poznajo ljubega Boga, ne vedo nič o lepih nebesih, ne o peklu, nič o večnosti; oni so nevedni poganji in pogosto ravnaajo s svojimi otroki jako kruto, kakor jim to predpisuje njih kriva vera. Tako na primer vlada pri njih vera, da prinesejo bolni in pohabljeni otroci nesrečo v hišo in zato jih morajo nesti v gozd, kjer jih pustijo brez hrane in obleke, izpostavljene dežju in vročini, da lakote umrjo ali pa jih raztrgajo divje zveri ali pa pridejo velike afriške mravlje iz svojih mravljišč in počasi snedo. In potem . . . potem ko tako žalostno končajo ti ubogi otroci, vendar ne morejo priti v nebesa, ker še niso krščeni; o kako žalostna je njih usoda!

To niso pravljice, ampak resnica, gola resnica, in že mnogim poganškim otrokom se je to zgodilo in se godi še dalje. Ali ne želite tudi vi vsaj enega teh ubogih pogančkov rešiti, katerih je še na milijone v Afriki, da tudi oni pridejo kdaj v nebesa? O, to storite lahko, prav lahko, čeravno ste še majhni in hodite še v šolo. Seveda ne morete zapustiti ljube domače hiše in ljubih staršev in pohiteti v daljno Afriko reševati duše, kakor so to storili požrtvovalni misijonarji in misijonske sestre, ki potem take zapuščene zamorčke poiščejo, jih hranijo, učijo in potlej krstijo. Vi lahko molite, dâ, vsak dan molite, da se ljubi Bog usmili tudi teh nesrečnih zamorskih rodov, da tudi njim kmalu zasije luč svete vere. Vendar vi lahko še več storite za njih rešitev. Povem vam, kako.

O žalostnem stanju zamorskih sužnjev je slišala neka grofica, ki je služila na cesarskem dvoru. V srce so se ji smilili ti nesrečni črni bratci in sestrice. Zapustila je cesarski dvor, zapustila lepo palačo in dvorski lišp in posvetila vse svoje življenje tem sirotam. Ni šla v Afriko, ker ji tega ni pripuščalo njeno rahlo zdravje, marveč ustanovila je »Družbo sv. Klaverja«, ki ima namen pomagati afrikanskim misijonarjem iz daljave in jim pošiljati

milodare, katere darujejo dobri ljudje. Ta družba je začela tudi izdajati misijonski koledar, imenovan »Kla-

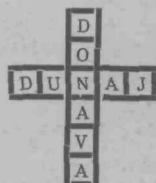
Mali poganski zamošček.

verjev koledar«, ki prinaša kaj lepe povestice iz življenja zamorskih kristjanov v Afriki in ima mnogo

zanimivih slik. Dobi se za jako nizko ceno, stane samo 40 vinarjev, da si ga tudi otroci lahko kupite in pomagata reševati poganške zamorčke. Poprosite ljubo mamico, naj vam kupijo »Klaverjev koledar« za leto 1918. ali pa ga kupite iz svojih prihrankov. Pa nikar ne odlašajte, ker bi vam bilo žal, ko bi bil poprej razprodan. Letos prinaša izredno lepe povesti, n. pr. o mladem zamorskem dečku, ki je bil darovan malikom, a je v zadnji uri še prejel sveti krst; o treh junaških deklicah, ki so se rajši dale do krvi tepsti, kot bi opustile sveto obhajilo, in še mnogo, mnogo lepega. Dobiva se pri Družbi sv. Petra Klaverja za afriške misijone v Ljubljani, Pred škofijo 8. (Kdor kupi 12 izvodov skupno, dobi en izvod po vrhu.) Torej porabite priliko za tako izredno dobro delo. Bog vam bo gotovo obilno poplačal že tukaj na zemlji, rešeni otročiči pa bodo prosili za vas. Saj smo božje pomoči zdaj vsi tako potrebni.

Rešujmo, rešujmo uboge pogančke,
rešujmo, rešujmo črne zamorčke!
Naši so bratci, naše sestrice,
naj tudi pridejo v sveto nebo!

Rešitev naloge št. 9.

Prav so rešili: Valjavec Minka, učenka v Ljubljani; Kogovšek Pepca in Franca, učenki v Preserju; Bohanec Franc, dijak v Mariboru; Brenčič Franc, učenec v Podlipi; Gabrijelčič Cirila in Vida, Cvenkelj Ana, Čebavs Micika, Kocijančič Amalija in Gabrijela, Finžgar Mira, Potočnik Franca, Janša Antonija in Angela, Freljih Pavla, Vester Zofija, učenke na Brezjah; Potočnik Valentin, učenec V. razreda v Škofji Loki; Aparnik Stan-ko, Bavdek Boris, Binter Bogdan, Čeh Alojzij, Fabjan Milan, Kraut Bojan, Lazarini Hinko, Rieger Karol, Rodè Matej, Strgar Stanko, Cerar Avguštin, Cizel Pavel, Golob Martin, Hočevnar Martin, Janko Aleksander, Maier Anton, Mesner Lucijan, Vizintin Sergij, učenci mestne ljudske šole v Kamniku; Šeško Ivan, Brdo pri Planini, št.; Horvat Uršula, učenka VI. razreda v Cirkovcah; Jarc Nežica, gojenka pri čč. šolskih sestrah v Šmihelu; Ogulin Ivana, Saje Baldo v Semiču;